

Pred koncertom v Tomačevem so odprli tudi razstavo Prešernovih knjig

Tomačevo: pel je Koroški oktet

Po dolgem času kulturna prireditev

Na letošnjem občnem zboru gasilskega društva Tomačevo je bila v razgovoru z nekaterimi člani tega društva izrečena misel, da bi v dvorani gasilskega društva organizirali kakšno kulturno prireditev. Naslednji mesec se je že ponudila prilika v okviru »Kulturne akcije«, ki jo uresničuje ZKPO mesta Ljubljane. Občinska zveza za kulturo se je brez težav dogovorila s člani gasilskega društva in krajevne skupnosti Tomačevo o nastopu Koroškega akademškega okteta v nedeljo 17. februarja. Dogovorili so se tudi za razstavo knjig — Prešernovih izdaj od leta 1945 do danes,

ki so jo tudi odprli pred koncertom.

Vaščani Tomačevega in Jarš so napolnili dvorano gasilskega doma, čeprav je bila vstopnina 5 din. Uvodoma je, v veliko zadovoljstvo polne dvorane, predstavnik občinske zveze za kulturo opozoril na razstavo Prešernovih knjig, tako da je recital pesem, ki jo je Prešeren posvetil Rotarjevima dekletoma, Jerici in Micki iz Tomačevega. Nato so vsi navzoči, skupno s člani Koroškega okteta, z minuto molka počastili spomin nedavno umrlega velikega ljubitelja koroških pesmi, skladatelja in zbiratelja koroških pesmi, profesorja Luka Kramol-

ca, ki je bil občan Bežigrada.

Koroški akademski oktet s pevko Marinko Keber je pod vodstvom glasbenega vodja in člana okteta Cirila Krpača, s koroškimi pesmimi zelo navdušil več kot 100 poslušalcev vseh starosti. Ko so se zadovoljni razhajali, je marsikdo naglas povedal, da bi še poslušal in da si še želi kaj podobnega. Tomačevo je namreč pozabljen kraj tudi na področju kulture. Vsa zahvala pa gre gasilskemu društvu Tomačevo, katerega člani so uredili dvorano in sploh naredili vse, da je koncert, razstava knjig in obisk uspel.

STANE KOMAN

Manj kmetov, več delavcev

V Dolu še vedno težave zaradi arondacije

Krajevna skupnost Dol obsega šest vasi, ki so raztresene v krogu s premerom šest kilometrov: v Zaborštu, Zajelšah, Podgori, Klečah, Vidmu in Dolu prebiva 1.100 ljudi v 210 registriranih gospodinjstvih. Več kot polovica delavcev hodi na delo v Ljubljano, v JUBU pa jih je zaposlenih le 120. Vse manj je tudi kmetov, saj jih je zelo prizadela arondacija, zaradi katere se je veliko kmetov preusmerilo v delavce. Zemlja je razkosana, gradbeno zavzeta, zato je vprašanje, če se bo kmeti še lahko obdržali. Agrokombinat Emona je arondiral 350 ha zemlje — pri tem so jemali kar celotne komplekse, ne glede na to, kaj stoji na zemlji. Tako so še številni primeri ko hiša stoji na arondiranem svetu in od tod izhajajo tudi številni pravni problemi, ki se vlečejo že osem do deset let. Večinoma pa so bili vsi tudi nezadovoljni z odškodnino, ki so jo dobili za arondirano zemljo.

To pa še niso vsi problemi krajevne skupnosti Dol. Naselje je zaenkrat ko-

munalno še urejeno, ker pa se urbanistično širi, bodo kmalu potrebne nove ceste in nekateri drugi objekti. S krajevnim samoprispevkom bodo uredili nekaj vaških poti, redno pa skrbijo tudi za posipanje 12 km občinskih cest, za kar porabijo kar precej denarja. Precej je tudi črnih gradenj — okoli 45, katerih lastniki se že dalj časa trudijo, da bi pridobili ustrezno dokumentacijo.

Večjih socialnih problemov sicer nimajo, pa bi kljub temu sem ter tja potrebovali strokovno pomoč socialnega delavca. Za Dolane bi sicer moral skrbeti socialni delavec iz Črnuče, ki pa ga že dalj časa ni bilo nič blizu...

Poleg TVD Partizan, v katerem se z rekreacijo ukvarja veliko občanov, je zelo aktivno tudi turistično društvo, ki bo uredilo rekreacijsko točko na Korentovem. Uredili bodo spomenik, kjer je bila nekoč partizanska jarka, poleg tega pa bodo poskrbeli, da bo ta kraj postal laže dostopen in bolj poznan vsem Ljubljčanom.

S. DROLJC

Še nerešeni socialni problemi

Letna skupščina Zveze borcev Dol-Beričevo

Člani ZB NOV iz krajevnih skupnosti Dol in Beričevo so združeni v eno borčevsko organizacijo, v njej pa s svojo aktivnostjo izstopajo člani iz Dola. To je bilo opaziti tudi na letni skupščini, ki

je bila 27. januarja. V poročilu so se poleg opisovanja svoje enoletne dejavnosti lotili tudi ocene aktivnosti vseh organizacij iz društev, toda le s področja krajevne skupnosti Dol.

To je posebnost letnih skupščin tega združenja. Podobna so zborom volivcev.

Združenje šteje še 112 članov. Za Kumrovec in Kozjansko so darovali 1.205 din. Med njimi so bili le trije, ki niso hoteli prispevati.

Lanski popis borcev jim je prišel prav tudi zato, ker so tedaj ugotovili nekaj nerešenih socialnih vprašanj svojih članov. Takoj so ukrenili vse, da so jih rešili. Nekemu članu je na primer socialno zavarovanje že leto dni pošiljal mesečne akontacije namesto pripadajoče pokojnine. S 1.000 din mesečno so se morali preživljati trije člani družine Padla je pripomba, da bi bilo prav, če bi Tito poslal pismo posebej socialnemu zavarovanju.

V razpravi so sodelovali tudi gostje, predstavniki krajevnih organizacij, sveta krajevne skupnosti in občinske zveze borcev NOV. Izrečenih je bilo nekaj dobronamernih pripomb na račun reševanja socialnih vprašanj oziroma premalo tesnega sodelovanja z borčevsko organizacijo glede takšnih vprašanj.

Precej razprave je bilo v zvezi z jaso na Korentovem, kjer je tudi spomenik posvečen partizanski jarki »Bora«. Korentovo naj bi namreč kmalu postalo pomembna turistična točka. Vaščani, člani tamkajšnjega turističnega društva, ki nameravajo že letos začeti z gradnjo manjšega turističnega doma pa se bojijo, da se bo na jasi dovolilo zidati privatne hišice. Lan: so do jase napeljali elektriko. Nekaj sredstev je dala občina, nekaj gospodarske organizacije, npr. JUB, nekaj pa so darovali posamezniki.

STANE KOMAN

Razgibana dejavnost

Letna skupščina Zveze borcev v Savskem naselju

Člani Zveze borcev Savskega naselja so se 24. januarja zbrali na letno skupščino.

Iz poročila predsednika je bilo razvidno, da je bila dejavnost organizacije v preteklem letu zelo razgibana in živahna. Zlasti sta bili pohvaljeni komisiji za obujanje tradicij NOB in socialno zdravstvena komisija.

Komisija za obujanje tradicij NOB je v letu 1973 organizirala več akcij in srečanj. Naj omenimo samo najuspešnejše: tradicionalno srečanje bork ob Dnevu žena, sodelovanje na pohodu po poteh partizanske Ljubljane, Kurirčkova pošta, zelo uspel septembrski izlet na Koroško, kjer je 134 borcev počastilo odkritje spomenika padlim borcem na Robežu.

Skupščina je z velikim ogorčenjem obsodila zločinsko početje neonacistov na Koroškem in z zaskrbljenostjo ocenila medsebojne sosedske odnose z republiko Avstrijo, ki ne skrbi za izpolnjevanje avstrijske države pogodbe.

Tudi delo socialno zdravstvene komisije je bilo zelo uspešno in koristno, kar nam zgovorno dokazujejo nasled-

nje številke: 73 članov je bilo v preteklem letu na zdraviljenju v naravnih zdraviliščih, na morju in na Gorenjskem, 27 članov prejema stalno družbeno pomoč zase in za šolanje otrok, 24 članov pa je poleg tega prejelo še enkratno zimsko pomoč. Osem družin se je preselilo v nova, večja in udobnejša stanovanja. Izredno aktivnost komisije kaže tudi podatek, da so blizu 100 bolnih in ostarelih članov obiskali na domu.

Zelo živahna razprava se je razvila o zdravstveni zaščiti borcev. Razpravljavci so ugotavljali, da borci razmeroma mladi umirajo, ker je največkrat zdravniška pomoč prepozna in podpirajo akcijo mestnega odbora ZB v Ljubljani, ki namerava organizirati posebne ambulante za borce, da bi prišli hitreje in pravočasno do zdravniške pomoči ali zdravljenja.

V razpravi je bilo precej govora tudi o delu z mladino in predlagano je bilo, da se s pomočjo vseh družbenopolitičnih organizacij organizira strelska družina, kjer bi se lahko zbirali mladi in stari in našli skupen jezik tudi za druge akcije in dejavnosti.

Skratka, skupščina je delo organizacije zelo pozitivno ocenila in pozvala članstvo, da aktivno sodeluje v vseh predvolilnih pripravah, da kandidira in voli idejno in razredno opredeljene mlade ljudi, ki so moralno politično čisti in da se zavzame za izvolitev tudi določenega števila borcev, ki imajo ugled in dolgoletne izkušnje v družbenopolitičnem delu.

K. J.

Bolje pripravljeni

Rezervni vojaški starešine krajevne skupnosti Stadion se bodo vključili v planinsko društvo

V želji da bi popestrili delo Zveze rezervnih vojaških starešin v krajevni skupnosti Stadion, si je odbor zadal nalogo, da poseže po novih prijemih dela. Tako je bil sprejet sklep o ustanovitvi planinskega društva ZRVS — Stadion v okviru PD Črnuče. Na dogovoru sta sodelovala s strani ZRVS Stadion predsednik Stane Prosen in Drago Smrke, PD Črnuče pa sta zastopala predsednik tega društva Metod Lampič in tov. Erjavac, sodelovala pa sta tudi predstavnika ZRVS — Črnuče tov. Vilfan in tov. Jadran. Akcija vključevanja članov ZRVS v Planinsko društvo je že stekla. Med člane PD valjajo predvsem člane ZRVS — Stadion kakor tudi njihove družinske člane, Zvezo mladine, tabornike in vse ljubitelje planin. S tem da se aktivno vključijo v delo planin-

skega društva, si pridobivajo prepotrebno telesno odpornost in čvrstost, ki je ob vsakdanjem delu tako potrebna.

Planinska sekcija bo organizirala rekreacijo svojih članov v domu planinskega društva Črnuče, ki stoji na Mali planini. Dom ima 30 samostojnih ležišč v sobah in 30 skupnih ležišč. Organizirali bodo izlete, v ziskem času pa smučarsko šolo. V okviru društva bodo spoznavali lepote narave s predavanji, združenimi s predvajanjem ustreznih filmov.

Vsem članom ZRVS — Stadion kakor tudi vsem ostalim sporočijo, da ima združenje dežurno službo vsak četrtek od 17.—19 ure v prostorih ZRVS — Stadion na Koroški ulici 16.

D. M.

V spomin

Tone Drobnič

Nekako pred dvema letoma je socialna komisija združenja borcev NOV Danile Kumar iz KS »POSAVJE« ugotovila, kako v nemogočih razmerah živi Tone Drobnič, rojen leta 1915, partizan od leta 1942, doma iz Leskovec pri Sevnici. V partizanih je bil leta 1944 ranjen, na zdraviljenju pa zajet od Nemcev in odgnan v koncentracijsko taborišče. Ob osvoboditvi se je vrnil v JLA.

Kot rudar je v svobodi delal v Kreki in v Kočevju. Toda zdravje ga je začelo zapuščati. Prekvalificiral se je v zidarja in potem delal v Tolminu in Ljubljani; bolezen, posledica težkega dela in življenja, pa je delovala naprej.

Organizacija ZB je ugotovila, da se Drobnič nikoli ni zavaljal za pravice, ki mu kot borcu in invalidu pripadajo. Namesto njega je uredila vse potrebne listine za pridobitev večje pokojnine in invalidnine. Drobnič, ki se je že popolnoma zapustil, je zopet

začel živeti, toda boleznj ni mogel premagati. Organizacija ZB mu nato pomaga, da pride v Dom ostarelih na Bokalce, toda od tam mora kmalu, kot težak pljučni bolnik, na Golnik. Ves srečen in zadovoljen je tam sprejemal obiske predstavnikov socialne komisije, ki ga je rešila življenja po hlevih.

Nenadoma je preminil. Na zadnjo pot, 20. februarja 1974, so ga s prapori in vencji spremili borci in invalidi iz Bežigrada in Viča, ki so se na Golnik pripeljali z avtobusom in predstavniki tamkajšnje borčevske organizacije. Pevski zbor iz KS »Posavje« mu je ob odprtem grobu zapel žalostinki, tajnik ZB »Posavja« pa mu je izrekel poslovilne besede.

Če v KS »POSAVJE« borčevska organizacija ne bi imela tako prizadevne socialne komisije, bi bil partizan Tone Drobnič pokopan kot nepoznan človek, kljub temu, da njegovi sorodniki še živijo.

S. K.

Štefka Podkonjak

V najlepših življenjskih letih, v starosti 33 let, je preminila po težji bolezni naša soobčanka iz Neubergerjeve ulice, tovarišica Štefka Pot-

konjak, predmetna učiteljica na osnovni šoli Ljubljana Vič. Ob veliki udeležbi znancev in prijateljev, šolske mladine in učiteljskega ter domačinov, je bila pokopana v rodnem kraju v Poljčanah, kjer smo jo v ponedeljek, dne 18. februarja 1974, položili k večnemu počitku.

Tovarišica Štefka se je rodila 1940 v Poljčanah, študirala je na učiteljski v Mariboru in uspešno na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Pripravljala se je, da zaključi študij pedagogike na filozofski fakulteti ljubljanske univerze, ko je moralo njeino izmučeno telo kloniti pred kruto boleznijo. Bila je nadarjena učiteljica, vedra in polna optimizma, priljubljena pri učencih, starih in tvariših, kar je najbolje pokazala njena zadnja pot, ki se je je udeležila ogromna množica domačinov in prijateljev od drugod. V slovo so ji zapeli ganjlive žalostinke domači pevci, šolarji iz Ljubljane in iz Poljčan, od drage pokojne pa se je z lepimi besedami poslovila zastopnica osnovne šole Ljubljana Vič. Draga pokojnica zapušča 3-letno Mašenko in soproga Uroša, znanega javnega delavca v krajevni skupnosti Boris Kidrič.

Naj bo pokojnici lahka domača zemljica.